

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 2T/147/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6816010294
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Uhorskai
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2020:6816010294.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Uhorskai a členov senátu Ľubomíra Mikla a Pavla Kovaříka v trestnej veci proti obžalovanému L. L. pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, písm. b/ a iné Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 02. marca 2020, takto

rozhodol:

Obžalovaný: L. L.,
G.. XX. XX. XXXX Z. P.Q., E. K. E., Š. XXXX/X, U. P., t.č. vo výkone trestu v UVTOS Košice - Šaca

je vinný, že

1/

v období od XX. XX. XXXX V. XX. XX. XXXX v byte na ulici Š. XXXX/X Z. E. po tom, čo sa dozvedel, že jeho matka N. L., G.. XX. XX. XXXX, trvale bytom E., Š. XXXX/X podala na neho trestné oznámenie, jej hovoril, aby stiahla trestné oznámenie, že keď ho nestiahne, tak ju zabije, hovoril jej, že je špina, plul na ňu, hovoril jej, že zničí celý byt, že porozbija nábytok, pretože sa poškodená N. L. bála syna, išla dňa XX. XX. XXXX na políciu a nedala súhlas na trestné stíhanie jej syna,

2/

dňa XX. XX. XXXX v byte na ulici Š. XXXX/X Z. E. povedal matke N. L., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom E., Š. XXXX/X, že mu musí stále dávať peniaze, že ho nezaujímá, kde ich zoženie a že pokiaľ mu peniaze nedá, že ju zabije, vulgárne jej nadával, povedal jej, že či chce, aby jej všetko zničil, následne na to vyhádzal zo skrine v obývacej izbe veci a s nožom v ruke jej povedal, že ide prepichnúť všetky pneumatiky na aute a odišiel preč, následne poškodená N. L. zo strachu z bytu odišla,

3/

v období od XX. XX. XXXX V. XX. XX. XXXX v byte na ulici Š. XXXX/X Z. E. sa opakovane vyhrážal matke N. L., G.. XX. XX. XXXX, trvale bytom E., Š. XXXX/X, pretože jej neveril, že nedala súhlas na jeho trestné stíhanie, spýtal sa jej, či má zničiť celý byt, chodil po byte s nožom v ruke, hovoril jej, že ak bude niekto zvonit', aby neotvárala dvere, že ju zabije, týmto konaním vzbudil u poškodenej N. L. dôvodnú obavu o svoj život a zdravie,

t e d a

v bode 1/ a 2/ obžaloby
iného hrozbou násillia a inej ťažkej ujmy nútil, aby niečo konal a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe - matke,

v bode 3/ obžaloby

inému sa vyhrážal smrťou a inou ťažkou ujmom, takým spôsobom, že to u neho vzbudilo dôvodnú obavu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou a na chránenej osobe - blízkej osobe - matke,

t ý m s p á c h a l

v bode 1/ a 2/ obžaloby

pokračovací zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona,

v bode 3/ obžaloby

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Trestného zákona a na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á

podľa § 189 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri zistení pohľadujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona a pri zistení príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ Trestného zákona, úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyroch) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona pre výkon trestu odňatia slobody ho zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Revúca podal na Okresnom súde Revúca obžalobu na obžalovaného L. L. pre skutky právne kvalifikované v bode 1/ a 2/ obžaloby ako pokračovací zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona a v bode 3/ obžaloby ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Trestného zákona a na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona.

Senát vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodenej N. L., svedkov Q. L., B. W., I. W., T. V. Y. a znalkyň MUDr. Márie Martinovej a MUDr. Zuzany Vozárovej. Všetkých ostatných svedkov, ktorých výsluch na doplnenie dokazovania navrhol vypočuť obžalovaný, teda vyšetrovateľov, prokurátorov, advokátov, generálneho prokurátora ako aj predsedu vlády SR, senát zamietol ako nedôvodné, nakoľko ich výsluchy by žiadnym spôsobom neprispeli k objasneniu skutku uvedeného v obžalobe.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vypovedal rozsiahlo, väčšinou však nie k predmetnej veci, ale sťažoval sa na priebeh prípravného ako aj súdneho konania. K samotnému skutku uviedol, že pokiaľ by N. L.Á. vydieral tak ako je popísané v trestnom oznámení, prečo sa vrátila dnu do bytu k nemu. Chodila sama do obchodu a vrátila sa ku nemu napriek tomu, že ju mal vydierať. Išla do Nemecka a keď sa vrátila, zistila, že mu bol zrušený Krajským súdom trest 5 a pol roka, prečo vtedy nepodala na neho trestné oznámenie. Pokiaľ ide o výpoveď ďalších svedkov, ak tvrdia, že matku týral, prečo nechali svoju matku týrať. Od N. L. nemusel peniaze žiadať, nakoľko chodil do Viedne robiť. N. L. jedla drahé jedlo, denne tuniaka za 10,- € a následne steaky za 20,- €, lebo on dotoval do domácnosti. Nikdy svoju matku nevydieral ani sa jej nevyhrážal. Teda od narodenia až do môjho uväznenia alebo až dodnes som nevyhrážal.

S matkou sa nikdy nehádala, ona sa hádala s ním, pretože mal v izbe bordel a ona chcela, aby si to dával do skrine. Predtým pracoval v Lidli okolo r. 2014 ako asistent vedúceho predajne. Mal na starosť denne 40 000,- € ani cent nechýbal. Potom vybral živnostenský list a dennodenne z Tornale jazdil do Viedne a večer naspäť. Tak z toho mal príjem nakoľko má živnostenský list a podnikal. Predmetom jeho podnikania bol predaj tovaru a reklamných písomností a príjem bol cca. 2 000,- € a nosil aj sestrám jedlo. Dôvod, prečo si to všetko matka na neho vymyslela je ten, že jeho otec dal do toho bytu predtým 7 000,- €. Otec zomrel a zamlčané bolo všetko v rámci dedičného konania. Otec do toho dal peniaze a keďže

nechcú ho vyplatiť z otcovho dielu, tak 4 roky dochádza k takýmto veciam. Odvtedy ako sa vrátil z Čiech domov, vymýšľajú na neho nezmysli.

Po vrátení veci Krajským súdom v Banskej Bystrici s odstupom takmer 3 rokov sa obžalovaný priznal ku skutkom uvedeným v obžalobe. Taktiež uviedol, že mu to trvalo dlho, kým si to uvedomil, vo výkone trestu sa polepšil, ale trestnú činnosť, ktorú spáchal už nevie vrátiť s požiadal súd o najmiernejší možný trest. Taktiež sa listom, ktorý na hlavnom pojednávaní prečítal jeho obhajca, ospravedlnil jeho matke za skutky ktorých sa voči nej dopustil.

Svedkyňa poškodená N. L. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaný je jej syn. V roku 2013 prepustili syna z psychiatrickej liečebni domov a potom jej začali miznúť veci a keď sa ho pýtala, že kde sú jej veci on tvrdil, že nevie kde sú. Mali také nehody a išla na políciu, lebo jej povedal, že prečo kupuje takéto drahé párky a dostal nervy a zhodil ju na zem a začal na ňu nadávať a potom jej hovoril, že aby zrušila trvalý pobyt a ona mu povedala, že nemôže, lebo na úrade nepracujú a on ju nútil, aby aj tak išla na Mestský úrad. Išla, ale nerobili a potom išla na políciu, dala oznámenia a syn jej povedal, že ak toto nestiahne, tak ide nazad do basy.

Potom mu povedala, že nech si ide hľadať prácu, lebo nemôžu tak žiť, že iba ona bude pracovať a on potom vymyslel, že do práce nemôže ísť, lebo nemá vodičský preukaz. Tak mu zaplatila vodičský preukaz, potom povedal, že dobre, že má vodičský preukaz, ale že nemá auto, že nemôže ísť do roboty. Nadával na ňu, že každý rodič kupuje pre svoje deti autá. Povedala mu, že peniaze nemá, lebo prerábala byt, lebo jej policajti rozbili dvere, keď boli kvôli nemu u nej v byte. Prerábala aj kúpeľňu aj kuchyňu, lebo susedka ju vytopila. Tak dala aj nové okná. A on jej povedal, že je aj úver na auto. Tak išli do Lučenca a kúpila auto na úver a potom začali problémy, lebo on robotu nenašiel, auto používal. Ona všetko financovala, 200,- € mesačne na stravu, potom benzín a to stále dookola. Potom v máji v roku 2015 zbili jej syna drogoví díleri, ležal v nemocnici. V auguste 2015 s kamarátkou pili v jej byte, keď ona bola v Nemecku a znovu jej vchodové dvere polícia rozbila, takže dva týždne bol jej byt bez dverí, lebo ona bola v Nemecku. Potom prišla domov a videla v akom stave je auto. Baterka nefungovala, pneumatiky letné boli zničené, technický preukaz nemala, lebo ho zobrali policajti. Pýtala sa ho, kde sú zimné pneumatiky, ani jedna nebola a boli predtým štyri. Musela kúpiť za 180,- € pneumatiky, baterku za 76,- €. Išla do Revúcej, musela dať robiť STK a povedala mu, že nech auto ďalej nepoužíva a že nech jej vráti peniaze. A potom v septembri pýtal peniaze odo nej a ona mu povedala, že nemá a že nech chodí do roboty. Tak zobral tanieru, čo mala na kuchynskom dreze a všetko rozbil.

Raz mu išla vybrať do bankomatu 20,- € lebo on potreboval peniaze, zobral od nej telefón, aby nemala telefón, aby nevedela s nikým telefonovať a nevedela, kde je auto. Potom prišla domov a začali tieto veci, keď už podala trestné oznámenie. Prišiel jej domov list od polície, nebola vtedy doma a on ho prečítal a tak sa dozvedel, že podala na neho trestné oznámenie a potom on volal do Nemecka niekoľko krát, že keď toto nestiahne naspäť, tak uvidí, že čo bude ďalej. Trestné oznámenie podala preto, lebo postupne vykrádal jej byt a neoprávnene používal jej auto. Od roku 2013, odkedy ho pustili zo psychiatrie on od nej vylákal 8 400,- € dokopy. Vyhrážal sa jej, že keď nestiahne to trestné oznámenie, že ju zabije, že jej vyhodí notebook aj celý byt a mal pri sebe aj nôž. Telefonicky jej povedal, že keď to nestiahne naspäť, tak že príde polícia a že zase rozbijú jej dvere aj byt. Tak mu povedala, že nemôže hneď prísť domov a že keď príde domov, tak to stiahne. Potom išla do Revúcej, ale nadiktovala policajtom, že ďalej takto nemôže žiť a dala tam ďalšie trestné oznámenie. Už nevládala takto ďalej žiť.

Potom ju policajti poslali do E., lebo tam sa vyšetroval 3. skutok obžaloby. Potom obžalovaný dostal list, že musí ísť na výsluch a potom jej povedal, že ak to nestiahne naspäť, že jej zničí byt, notebook a aj všetko ostatné a keď to hovoril, mal vtedy pri sebe aj nôž. Potom nemohla ani dvere otvárať nikomu, lebo jej povedal, že môže to byť polícia. On s tým nožom aj spával, takto žila ona vtedy v strachu. Keď obžalovaný dostal to predvolanie na políciu a tam boli tieto 3 skutky, povedal jej, že či chce, aby sa dostal do basy, že to matka takéto veci nemôže robiť a že nie je matka a plúval na ňu a že keď to nestiahne naspäť tak, že uvidí a mal pri sebe nôž.

Potom išla hneď von a zavolať dcéru, že nech príde ku nej a že odíde s ňou do P., aby to stiahla to trestné oznámenie späť, lebo to už nebolo normálne, on ju chcel zabiť s nožom alebo hocičo sa jej v tom byte mohlo stať. V P. na polícii jej povedali, že nemôže stiahnuť späť trestné oznámenie, ale že nech ide na políciu do Tornali. Išla spať k dcéru a na druhý deň išla do E. stiahnuť späť oznámenie a obžalovaný jej neveril, že nemá žiadny papier, ale policajti jej dali jeden papier, tak mu ho aj ukázala. Potom jej volal policajt z P., ale obžalovaný stál vedľa nej vtedy aj s nožom a ten policajt pýtal od nej telefónne číslo, ale ona mu povedala, že nemôže rozprávať, lebo včera stiahla späť trestné oznámenie. Obžalovaný stál vedľa nej s nožom, tak sa bála rozprávať.

Potom zase odišla do Nemecka na Vianoce a keď sa vrátila, tak obžalovaný od nej zase pýtal peniaze, dala mu peniaze, lebo už nemala na to nervy a keď sa ho pýtala, že kde sú jej veci, stále jej hovoril, že všetko ľutuje. Potom roztrhal košefu a keď mu dala tie peniaze, tak potom odišiel. Keď sa vrátil naspäť, tak situácia bola veľmi zlá, on bol veľmi nervózny. V sobotu pýtal od nej ďalšie peniaze a ona mu povedala, že mu nedá, lebo nemá a začal až peniť a kričal na ňu, že ju zabije a otvoril jej skriňu a všetky veci z nej dal na zem. Ona zo strachu zobrala vetrovku a utekala vonku a on jej povedal, že zoberie nôž a že jej prereže pneumatiky na aute. Ona volala dcéru, nech príde za ňou a on utekal vonku za ňou a kričal na ňu ako nenormálny. Keď odišla ku dcéru, potom jej zase volal, aby išla domov, lebo on potrebuje peniaze a že keď nepríde, tak predá notebook. A ten notebook aj predal. Išla na políciu a nahlásila, že čo sa deje, lebo takto sa žiť nedalo, lebo nechcela žiť neustále v strese.

Raz ju chcel zabiť aj v aute, keď boli v V. A.. Chytil nervy keď šoféroval a chcel ísť s autom pod kamión a povedal jej, že keď ešte raz niečo povie, tak pôjde pod auto. Toto nikomu nepraje takýto zážitok. Ona si nezaslúžila, že ju chcel zabiť, že na ňu plúval ako na matku. Trvalý pobyt mu kvôli tomu, že dostáva listy ohľadne nejakých jeho úverov, ktoré bral a má nezaplatené, niekoľko tisíc eur už. Toto ona platiť nebude, trvalý pobyt mu zrušila, aby mala pokoj v mojom byte a aby jej tam nechodili drogoví díleri z E.. Keď odchádzala vždy do Nemecka, už tam normálne čakali, že kedy odídem.

Čo sa týka tých období alebo dátumov, tak bola v novembri asi na polícii v P. v r. 2015. Potom oni poslali to trestné oznámenie do Tornali a oni to dali na 3 časti a tam bolo krádež auto, vykrádanie bytu a vyhrážanie. Obžalovaný na to reagoval tak, že zobral v ich byte stojan na sviečky a zničil sviečky. Bol nervózny a agresívny a povedal jej, že keď to nestiahne teraz hneď späť, tak zničí notebook, televízor a všetko zničí. Ona potom utiekla von.

Dňa XX. XX. XXXX išla stiahnuť to oznámenie na políciu. To, že ju zabije, to povedal v januári, keď mu nechcela dávať peniaze. Ešte vravel, že jeho nezaujímá, že odkiaľ berie ona peniaze. Peniaze, čo mu dávala, dával zrejme na drogy. Celkovo musí povedať, že teraz má strach zo svojho syna, lebo čo prežívala v novembri a v januári, to bolo strašné. Vtedy, keď to prežívala, mala strach o svoj život a zdravie. Aj v Nemecku keď bola, tak mala strach, lebo nevedela, čo sa stane ďalej. Aj keď prišla z Nemecka, tak mala strach zo svojho syna, lebo bol stále nervózny a radšej mu dávala peniaze, nech radšej odíde a dá jej pokoj. Myslí si, že by jej bol schopný ublížiť, lebo on je nevyspytateľný. Od r. 2007 je ona psychicky chorá žena kvôli tomuto, lebo on je teraz schopný všetkého.

V prípade, keď bude obžalovaný prepustený z väzby, chcela byť o tom upovedomená, lebo chce kľudne vyjsť na ulicu.

Obžalovaný má skončenú základnú školu, aj tú skončil iba diaľkovo, lebo mal psychické problémy. Strednú školu mu vybavila hutnícku v Košiciach, ale tam nastúpil a potom nechal školu po 2 mesiacoch. Mali s ním problémy odvtedy, čo vyskočil z okna, a to bolo asi v štvrtom alebo piatom ročníku na základnej škole, keď vyskočil z tretieho poschodia, bol aj v nemocnici, bol aj o tom záznam, ale on svoju zdravotnú kartu zobral a nevie kde ju má. Keď mal 18 rokov, odišiel do Čiech pracovať, bol tam do jeho 22-23 rokov. Ona ho navštevovala, aj mu posielala peniaze, lebo mal tam finančné problémy. Dostal sa tam do nejakých konfliktov, bol tam odsúdený a bol aj vyhostený z Čiech. Potom mal problémy aj na Slovensku so zákonom. Vrátil sa na Slovensko, ale do Košíc ho dali do vyšetrovacej väzby a potom súd to zastavil z dôvodu, že mal psychické problémy a dali ho na psychiatriu. V r. 2009 ho pustili zo psychiatrie a v r. 2010 prišiel k nej bývať a potom odišiel pracovať do Kauflandu a robil tam do septembra r. 2011. Potom prišiel naspäť v septembri 2011 a potom začali tieto problémy s peniazmi. Toto vie, že bolo v r. 2011, lebo začiatkom decembra, či v novembri ho zatvorili do basy. Vedela, že má problémy s drogami, lebo to sledovala, že kde dáva peniaze a v Tornali kvitne táto drogová činnosť a to nikto nevie zastaviť, lebo polícia má zviazané ruky, tak jej hovorili. Potom v r. 2012 v januári ho zbili cigáni. V kuse žiadal syn od nej peniaze a potom zobral úver na jej meno 500,- €. Týchto konaní uvedených v obžalobe nebol nikto iný svedkom, pretože žili v tom byte len ona a obžalovaný a nikto ku nim nechodil, ani jej dcéry.

Keď sa dopúšťal voči mne takéhoto konania, tak ho nevyhodila z bytu preto, lebo to nebolo také ľahké, keďže jeho matka. Tú agresivitu, čo on mal v sebe, to si nikto nevie predstaviť. Bála sa ho a potom to urobila, že nahlásila to na polícii, lebo už nevládala. Hovorila mu, že nech odíde, že nech pracuje, že nech sa zaradí do normálneho spoločenského života, lebo jej neplatil nič ani stravu ani na nájomné.

To, že sa jej vyhrážal zabitím, keď mu nedá peniaze, sa udialo 29. alebo 30. januára bolo to po tom, ako podala to trestné oznámenie. Povedal jej, že ak mu nedá peniaze a že jeho nezaujímá odkiaľ ich zoberie, tak že ju zabije a mal aj nôž pri sebe.

Aj vtedy v novembri, keď nemohla otvárať dvere, aj vtedy sa jej tak vyhrážal, že ju zabije ohľadne toho trestného oznámenie, lebo jej neveril, že to stiahla naspäť.

všetko vymazal.

O týchto veciach rozprávala dcéram I. Q. Q., lebo už to bolo neúnosné. Už v r. 2013 im niečo rozprávala, aj v septembri a novembri 2015 im vravela. Fyzicky na mňa nezaútočil iba sa bála, keď mal nôž pri sebe, lebo on je nevyspytateľný človek.

Na otázky obžalovaného svedkyňa poškodená uviedla, že vracala sa do toho bytu napriek vyhrážkam obžalovaného preto, lebo tam má trvalý pobyt a nemal kam ísť.

Svedkyňa - poškodená po prečítaní zápisnice o jej skoršej výpovedi uviedla, že nevie prečo to takto policajti napísali do zápisnice, že sa jej pred novembrom 2015 nevyhrážal, ale pravda je taká, že sa jej vyhrážal aj pred novembrom 2015.

Peniaze obžalovanému dobrovoľne nedávala a ak aj pri výpovedi niečo voči obžalovanému zľahčovala, tak to bolo preto, lebo je to predsa jej syn a nie je jej ľahostajný, čo s ním bude.

Odmietla dať súhlas na trestné stíhanie za krádež v tomto konaní, lebo vyšetrovateľ jej povedal, že aj tak nebude 3-krát odsúdený za ostatné skutky, tak nedala súhlas na tú krádež, ostalo len to vydieranie a vyhrážanie. Počas januára mu musela dávať peniaze, lebo keby mu nedala peniaze, tak by išiel kraďnúť a predával by jej veci z bytu.

Keby policajtom povedala 08. 12. 2015 dôvod, že prečo sťahuje trestné oznámenie, tak by jej obžalovaný zničil celý byt. Urobila to zo strachu o jej majetok.

Nikto ju nenahovoril, aby podala trestné oznámenie, išla sama od seba. Rozprávala sa o tom s dcérou I. W., ale išla sama zo svojej vôle podať trestné oznámenie.

Svedkyňa I. W. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaný je jej brat a poškodená je jej matka. O týchto skutkoch vie sprostredkované od matky, a to čo sa stalo naposledy koncom januára, keď mama udala brata, tak vtedy mama prišla ku nej. Volala mi, že aby prišla pre ňu do Tornale, ale keďže sa chystali na oslavu, nevedela ísť, tak poslala svojho najstaršieho syna. Matka bola veľmi rozrušená, že doma je zase cirkus a že sa bojí obžalovaného. Konkrétne jej povedala, že obžalovaný sa jej vyhráža. Ešte jej pred tým povedala, že raz išli spolu z V. A. a vtedy sa veľmi bála o svoj život, lebo brat sa jej vyhrážal, že strhne volant pod kamión. Hovorila jej, že vždy pýta od nej peniaze, aj sa jej nevedeli častokrát ani dovolať, keď prišla domov z Nemecka, lebo vždy bol u nich doma cirkus alebo jej povedala, že jej miznú veci. Aj naposledy, keď ho udala a prišla ku nej a sa potom vrátila domov, zistila, že jej chýba notebook. Vedela o tom, že matku nútil siahnuť výpoveď pred tým, lebo aj jej poslal brat smsku, že bude zle, že pošle na nich sociálku, ak to mama nestiahne. Tú sms od brata má stále v mobile a prišla jej 11. 06. 2015 a jej obsahom je, „Keď tvoja matka ma udala, tak každému spravím problémy.“ A potom 11. 07. 2015 jej napísal: „Na každého posielam sociálku, teraz čítam maily a do Bratislavy píšem, len toľko.“ Mama jej od leta 2015 až do toho, kedy ho zobrali policajti vravela o týchto veciach. Hovorila jej, že dostala list od prokurátora alebo od polície, kým bola v Nemecku, samozrejme brat to otvoril, lebo to nebolo do vlastných rúk a potom sa jej začal vyhrážať, že to musí siahnuť. Vravela, že ak bola už doma, že chodil po byte s nožom, že nemohla nikomu otvárať dvere. Ohľadne toho vyhrážania za to, aby stiahla oznámenie, vedela od matky, že sa jej brat vyhrážal a chodil po byte s nožom. Bol koniec januára 2016, bol víkend a mama jej volala, že aby prišla pre ňu, lebo už to s ním nevláda a že doma je cirkus.

Svedok B. W. na hlavnom pojednávaní uviedol, že je manželom sestry obžalovaného a očitým svedkom skutkov nebol. Informácie ohľadne skutkov má od poškodenej Edity Liptákovej ako svokry. Chodila ku nim a rozprávala o tom. Bála sa neustále, neustále telefonáty od obžalovaného. Raz sa údajne vracali autom zo Strehovej a pohádali sa za peniaze, lebo ona mu odmietla dať peniaze a začal sa jej vyhrážať, že to napáli do iného auta a že ich obidvoch zabije. Svokra už len čakala na to, že kedy vystúpi z auto a takéto veci sa neustále opakovali. Toto všetko vie len z osobných návštev N. L. u nich doma.

Koncom minulého roka, či začiatkom tohto roka podal obžalovaný na svedka oznámenie, ktoré polícia uzavrela, že to bolo premlčané. Vyhrážal sa jeho manželke, že na ňu podá trestné oznámenie, že je alkoholička, že zanedbáva deti a rôzne takéto. Boli aj u nich sociálni pracovníci, lebo podal na nich oznámenie, ale nič z toho, čo tvrdil, sa nepreukázalo. Bolo to asi 4-5 rokov dozadu.

Svokra zvykla zavolať jeho manželke, že treba poslať peniaze na účet obžalovaného a manželka vždy poslala. Vedel aj o takom vyhrážaní, že keď svokra nestiahne trestné oznámenie, tak uvidí. Keď chodili na návštevy k svokre, tak ten byt bol stále viac a viac zdevastovaný a bolo tam stále menej a menej vecí. Svokra vravela, že je chýbali dáke šálky, riady a tak. Dvere boli nie raz vykopnuté políciou a určite to nebolo skrz svokry.

Svedkyňa Q. L. na hlavnom pojednávaní uviedla, že je sestra obžalovaného a osobne nebola svedkyňou skutkov uvedených v obžalobe, lebo veľmi nechodili k mame domov, a preto o tom všetkom vie len od

mami. Niekedy koncom minulého roka a začiatkom tohto roka jej mama rozprávala o tom, že obžalovaný keď sa vracali s mamou autom chcel zísť pod kamión. Vyhrážal sa jej pravidelne kvôli peniazom, keď mu nedala peniaze, tak rozbíjal veci doma.

S obžalovaným, napriek tomu, že je jej brat, nemá žiadny vzťah. Potom, čo robil mame, ho nemusí už ani vidieť. Kvôli nemu ani k mame nechodili. Jej kontakt s obžalovaným bol len taký, že jej sem tam písal smsky a vyhrážal sa jej v nich sociálkou, že sa nestará o deti. Mama jej spomínala, že jej pomizli veci ako počítač, oblečenie, riady. Proste, keď sa vrátila domov z Nemecka, tak jej stále niečo chýbalo z bytu. Mama chodila do Nemecka na 4 týždňové turnusy, ale niekedy ostala aj dlhšie, keď potrebovala peniaze. Naposledy bola svedkyňa v byte u matky ešte predtým, ako bol vzatý obžalovaný do väzby, sú to už roky. Nemohol byť nikto priamym svedkom jeho konaní voči matke, pretože v tom byte tam býval len on s mamou.

Mama jej vravela o tom stiahnutí oznámenia, že to stiahla kvôli nemu, lebo sa jej vyhrážal a bála sa, aby sa jej nič nestalo, lebo jej vravela, že obžalovaný chodil s nožom po byte. To jej vravela telefonicky, málo sa stretávali. Mama financovala všetko, keď aj išla do Nemecka, musela mu nechať peniaze a keď prišla, musela mu zase dať peniaze. Od mami vie, že sa jej vyhrážal zničením bytu a nábytku, keď mu nedá peniaze. Vravela jej aj také, že rozbíjal hrnčeky alebo kopal do dverí, keď mu nedala peniaze. Dávala mu tak po 10,- € alebo 20,- €.

Svedkyňa T.. V. Y. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že v prípravnom konaní to nebol štandardný výsluch obžalovaného, ani sa to nedá nazvať výsluchom obvineného podľa Tr. Poriadku, pretože p. Liptáka vypočúvala ako obvineného, mal to byť jeho prvý výsluch už po vznesení obvinenia, bol v cele predbežného zadržania. Chcela mu doručiť uznesenie o vznesení obvinenia, on ho neprevzal a hneď ako vošiel začal kričať, že nebude vypovedať, že chce ísť naspäť do cely. Začal vyskakovať, proste to bol jeden cirkus. Policajti ho chceli presvedčiť, aby ostal sedieť na stoličke, ale proste on absolútne nerešpektoval nič, čo mu kto hovoril. Tak mu chcela obsah toho uznesenia oznámiť. Aj obhajca sa ho snažil upokojiť, že treba ten výsluch urobiť, ale proste sa to nedalo. Kričal o pomoc, o dušu tam kričal asi 5 min. Snažili sa ho ukladiť kvôli výsluchu, lebo tam bežala 48 hodinová lehota na zadržanie, tak proste sa nejako snažila, že treba ten výsluch urobiť. Potom jej začal vulgárne nadávať, proste agresivita neskutočná no a nakoniec sa obhajcom dohodli, že to nemá význam a išiel naspäť do cely.

Chcela obžalovaného vtedy vypočúvať v postavení ako obvineného, ale uznesenie o vznesení obvinenia mu nebolo ani doručené ani prečítané, výsluch sa tým pádom neuskutočnil, keďže nebolo možné mu doručiť uznesenie o vznesení obvinenia, je to zrejme zo zápisnice, je tam len úradný záznam ako prebiehal ten cirkus.

Znalkyňa z odboru zdravotníctvo odvetvie psychiatria MUDr. Mária Martinove vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že psychický stav obžalovaného nie je zmienený psychickým ochorením, čiže nie je duševne chorý v tom pravom slova zmysle a netrpí psychózou. Nemá poruchy vnímania, vedomia, orientácie a iných psychických schopností, ale psychiatrické vyšetrenie poukázalo na poruchu jeho osobnosti. Toto nie je neobvyklý jav. Jeho porucha osobnosti je v tom, že je tam zvýšená impulzivita, sklony k disociálnym prejavom, neschopnosť kolektívnej spolupráce, opakuje celý život tie isté chyby, nevie sa poučiť. Duševne chorý nie je. Je schopný trestnoprávných pojednávaní, čiže uvedomuje si účel trestného konania.

Vyšetrenie s p. Liptákom robili v roku 2016. V priebehu vyšetrenia bola značná časť otázok, na ktoré odmietol odpovedať aj odmietol odôvodniť, že prečo nechce odpovedať. Napr. také veci, že prečo bol vyhostený z Prahy, prečo bol na psychiatrii. Takže to sa nedozvedela od neho. S ním sa nedalo spolupracovať, on hral komédiu.

Nemala dôvod zaoberať sa tým, či už na neho boli vypracované nejaké posudky. Ale na druhej strane ak by vychádzala z výsledkov iných posudkov, že by ju nasmerovali, nebolo by to objektívne. Objektívne je, keď robíte na niekoho posudok na základe vlastných klinických skúseností, takže pre ňu neboli nejaké rozhodujúce aké boli závery iných u iných jeho posudkov. Podľa jeho tvrdení užíval marihuanu do roku 2007 a tá evokuje alebo produkuje také príznaky, ktoré môžu byť charakteristické aj pre psychózu. Sú to stavy, ktoré nemusia mať trvalý charakter. V roku 2016 bolo robené ďalšie vyšetrenie, vtedy tvrdil, že od roku 2007 marihuanu neužíval a charakter toho vyšetrenia mal už iný obraz. Takisto ako každá choroba aj duševné choroby majú svoju dynamiku, čo pre nás v tom roku 2016 bolo zásadné a dôležité je to, že priebeh jeho choroby, hovorí o schyzofrénii z roku 2012, neprogresoval, neniesol so sebou defekt osobnosti, zmeny v myslení alebo vnímaní, bludné obsahy. Nič, čo svedčí pre psychózu tam nebolo v tom čase.

Paranoidná schyzofrénia je už psychóza, ale musí mať vo svojom obraze charakteristické príznaky a typickú progresiu. Sú to veci, kedy sa človek stáva ľudskou troskou neschopnou sa o seba postarať, obvykle títo ľudia končia v ústavoch. U menovaného sa nič také nepreukázalo. Keby to bola schyzofrénia, musí mať priebeh. To je ako neliečená cukrovka, tiež má svoj priebeh, horší sa. U neho sa nehoršila, práve naopak, možno aj vďaka tomu, že v tom roku 2007 prestal drogovať.

Počas toho vyšetovania v roku 2016 nebola u neho prítomná paranoidná schyzofrénia. Teda hovoríme o príznakoch svedčiacich o tejto chorobe. Nemal príznaky, nemal halucinácie, nebola osobnosť s úpadkom, rozdvojenie osobnosti je typické pre schyzofréniu, takže nemôže byť niečo schyzofrénia, keď nemá tieto príznaky.

Aj keď pri vyšetrení nespolupracoval úplne, môže s určitosťou povedať, že nemal príznaky tejto duševnej choroby. Ešte takto, normálne mi vyšetrenie trvá hodinu, max. pol druhu hodina a v tomto prípade bola určite načatá tretia hodina. Takže dvakrát toľko ako obvykle. Bolo s ním aj veľmi ťažko spolupracovať, preto to trvalo dlhšie. Môže byť nejaký náznak k tomuto ochoreniu, ale výsledná diagnóza nepustí. Tie klinické známky a progresiu ochorenia nie je možné si vymyslieť.

Nemohla vedieť v akom stave bol 4 mesiace pred vyšetrením, kedy mal spáchať skutky v tomto konaní ak aj došlo u neho v období spáchania skutkov k nejakým poruchám správania, tak určite nie na základe psychózy. On nemá psychózu, psychóza má iný rozvoj, priebeh a finále. Keby mal od roku 2012 psychózu, tak už tu nesedí, ale je zavretý v ústave odkázaný na starostlivosť druhých. Je možné, že je v jeho osobnosti dominantná paranoidita, ale to je len to, že skresľuje a navádza na taký ten obraz, že má paranoidnú schyzofréniu. Ale paranoidná schyzofrénia je úplne iná choroba.

V roku 2012 bolo veľa iných nálezov, ktoré popisovali, že je tam začínajúci vývoj tohto paranoidného ochorenia, ale nie je to nezvyčajné v praxi, že po rokoch sa stretne s prípadom, keď priebeh jeho ochorenia nejde tak ako choroba inak prebiehala, tak musia prehodnotiť diagnózu. Predsa nie je možné, že niekto, kto mal v roku 2012 paranoidnú schyzofréniu a v roku 2016 koná bez toho, že by bol liečený, že by nemal halucinácie atď. Obžalovaný toto nemá. Obžalovaný jednoducho žije normálne v reálnom svete.

To, že sa priebeh jeho choroby zmenil a choroba nepretrvávala u neho naďalej od toho roku 2012 je na základe toho, že u neho prebehol vývoj osobnosti, je tam aj geneticky preukázané, že jeho otec bol mimoriadne problémový. Je preukázané, že u neho niečo prebiehalo, a to sa hodnotilo, čo je ale dôležité, že keby to bolo kontinuálne skutočné vyšetrenie, tak by bol teraz úplne niekde inde a nie v realite ako je teraz. Diagnostické závery sa menia, lebo sa menia jeho duševné prejavy. Diagnóza nie je skostnatená vec, ktorú postavíte a nemení sa. U mnohých sa v živote prehodnocuje. Keby bol duševne chorý, bol by úplne iný.

Čo sa týka záverov psychiatrického vyšetrenia z roku 2016 uviedla, že u obžalovaného bola zistená porucha osobnosti typu zmiešaná, kde prevažujú disociaľne rysy, paranoidná tendencia, impulzivita, poruchy emotivity a výrazná miera neschopnosti korektívnej skúsenosti. Vyšetrenie nepreukázalo prítomnosť psychotických symptómov, ktoré by nasvedčovali psychotické ochorenia napr. schyzofréniu. Čiže chápe zmysel trestného konania a je schopný sa ho primerane zúčastniť a nebola zistená znížená miera ovládacích schopností ani rozpoznávacích schopností.

Obžalovaný k výpovedi znalkyne uviedol, že nesúhlasí s týmto znaleckým posudkom, nakoľko Svetová zdravotná organizácia VAO uvádza, že paranoidná schyzofrénia je nevyliciteľná choroba. A keďže ju mal diagnostikovanú od roku 2004 do roku 2012, takže táto znalkyňa ide proti nemu zámerne, nakoľko úplne iní doktori, ktorí potvrdili, že je chorý človek. V Kremnici pri vyšetrení klamal, že nie je chorý, pritom je vážne duševne chorý. Každý deň vidí duchov, aj prokurátor ku nemu chodí.

Znalkyňa ďalej uviedla, že keby bola u neho zachytená schyzofrénia, tak by mala progres a jej priebeh by sa mohol spomaliť, ale v tomto prípade absolútne nič také nebolo. Keby to bola klasická paranoidná schyzofrénia, tak to je nevyliciteľná choroba, ale toto tá choroba nie je. Liečenie v tomto prípade u obžalovaného nie je ani potrebné, lebo toto, čo beží je kolotoč, odmietanie, nespolupráca atď.

Správanie obžalovaného nemá známky duševnej choroby v zmysle psychózy. Má poruchu osobnosti, ale to majú milióny ľudí, musí začať jednať inak a správať sa inak a šiel by do procesu niekoľkoročnej psychoterapie. Lebo toto je naučené správanie, on má zo svojho správania výhody, má pozornosť. Ak by sám pristál na to, že ide meniť svoje správanie, tak dlhoročná psychoterapia s dobrým psychológom by mohla viesť k zmenám. Nie psychiatier ale psychológ. Psychiatier by mohol v prípade, keby dotýčny chcel skľudniť svoju búrlivosť a chcel by nejaké lieky. Vo svojom znaleckom posudku nenavrhol liečenie, pretože porucha osobnosti nie je taká choroba, aby bolo potrebné ju liečiť. Ešte uviedla, že tak, ako dnes na hlavnom pojednávaní reaguje a kladie otázky obžalovaný, takto by nikdy duševne chorý človek nereagoval.

Znalkyňa z odboru psychológia, odvetvie psychológia PhDr. Zuzana Vozárová na hlavnom pojednávaní uviedla, že vypracovala znalecký posudok na poškodenú Editu Liptákovú, pričom celé to vyšetrenie bolo zamerané na poznávacie funkcie osobnosti a prípadne nejaké zmeny v prežívaní. Zo záverov vyplýva, že celková intelektová kapacita je na úrovni priemeru, rovnako pamäťové schopnosti, procesné spracovanie informácií. Neboli zachytené nejaké závažné poruchy, ktoré by ovplyvňovali vierohodnosť jej výpovede. Osobnosť je výrazne neuroticky štrukturovaná, to znamená, že poškodená má nižšiu frustračnú toleranciu. Má ťažkosti so zvládaním nejakých vzťahových záťažových situácií s nižšou schopnosťou pre nejaké konštruktívne riešenia, má zvýšenú dráždivosť. V iných životných oblastiach je schopná komfortného adaptívneho správania. Zmeny v prežívaní sú v dôsledku dlhodobých problémov z prostredia, v ktorom žije.

Vyšetrenie sa vykonalo na psychiatrickej liečebni v Rožňave v ambulancii. V znaleckom posudku nemá presne určený čas vyšetrenia, ale priemerne takéto vyšetrenia trvajú 3 hodiny. Boli použité výkonové metodiky, čo znamená testovanie pamäti (Pamäťový test učenia, Wechslerova škála pamäti), pozornosti (Test cesty) a intelektu (Wechslerova škála inteligencie). Ďalej boli použité osobnostné testy, jednak projektívne, a to je Hand test, Rorschachov test, Asociačný experiment a Projektívne kresebné techniky postavy a stromu a potom metódy na zistenie vierohodnosti výpovede a zistenie ľži skóre. Boli použité aj metódy na zistenie emočnej nevyrovnanosti, poruchy myslenia a sú tam aj znaky, ktoré môže poukazovať nejakú agraváciu.

V škále inteligencie bola zistená celková inteligencia, ktorá je na hranici v tomto teste subnormy a priemeru. Výsledok bol 88 ale je tam popísané, že predpokladaná skutočná inteligencia je vyššia, pretože poškodená bola počas vyšetrenia výrazne stresovaná a emočne rozhodená a zvlášť u nej, keďže ona je taká osobnostná štruktúra, že tie emócie majú vplyv na podaný výkon.

Tie poznávacie funkcie, čo sa týka pamäte a intelektu nenasvedčujú tomu, že by bola vierohodnosť tej výpovede ovplyvnená. V globále je schopná správne vnímať aj prežívať, teda správne úplne vnímať prežívané udalosti a zapamätať si ich a reprodukovať. Ona je osobnosť, ktorá keď sa dostane do stresu tak tá pozornosť sa dekoncentruje, to znamená, že môžu tie fakty byť nie úplne zapamätané ale nie v takej miere, že by bola ovplyvnená vierohodnosť výpovede.

V znaleckom vyšetrení zisťovala všeobecnú vierohodnosť, nie špecifickú, lebo nebola pri výsluchoch, aby porovnávala jednotlivé výpovede. Všeobecná vierohodnosť je predpoklad osobnosti, či teda je schopná správne vypovedať. To prežívanie je tak neuroticky histrionské, ale nie to histrionská porucha osobnosti. Lebo tie osobnosti majú tendenciu ku klamstvám, toto sa u vyšetrovanej poškodenej nezistilo. Nie je potrebné v tomto konaní zisťovať špecifickú vierohodnosť poškodenej. To potom by u každého bolo potrebné, pretože aj človek, ktorý je všeobecne vierohodný môže klamať.

Nepotrebovala sa oboznámiť s výpoveďou poškodenej na hlavnom pojednávaní, pretože by to nezmenilo nič na záveroch jej znaleckého posudku. Prešla si všetky výpovede, N. L. sa vyjadrila k trestnému činu a ona tam nevidela nejaké zmeny v tých výpovediach, ktoré by znížovali špecifickú vierohodnosť a konkrétne ju ani nezisťovala.

V tomto trestnom konaní nepovažovala za potrebné doplniť znalecký posudok o otázky, či má osoba obžalovaného vplyv na poškodenú, pretože sa neriešilo jej duševné prežívanie, obžalovaný nebol obvinený z týrania.

Určite sa obžalovanému nesnažila uškodiť, ale je to podľa znalkyne matka, ktorá je zúfalá z celého toho, pretože to nie je otázka mesiaca, ale tam je problém dlhodobý ich vzťah. Ona v podstate nevie, či mu chce pomôcť, či už chce mať klud, či čo chce s ním robiť.

Na hlavnom pojednávaní boli prečítané takisto listinné dôkazy, z ktorých boli zistené nasledovné skutočnosti:

Z vypracovaného písomného znaleckého posudku MUDr. Márie Martinovej, znalkyne z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria, súd zistil rovnaké skutočnosti ohľadne zdravotného stavu obžalovaného, ktoré znalkyne podrobne opísala pri svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní.

Zo znaleckého posudku MUDr. Tibora Ďuriana a MUDr. Petra Vážneho, znalcov z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria, za odbornej pomoci PhDr. Jindřicha Cupáka ako znalca v odbore psychológia ohľadne príčetnosti obžalovaného vo vzťahu ku všetkým skutkom uvedeným v konaní tunajšieho súdu sp. zn. 2T 177/2014 súd zistil, že napriek tomu, že v minulosti bola u obžalovaného preukázaná duševná choroba, v čase skutkov v konaní sp. zn. 2T 177/2014, teda v mesiacoch september až november 2012, nebola zistená duševná choroba, iba schizoidná porucha osobnosti. V predmetnom čase mal síce ľahko zníženú schopnosť ovládať svoje konanie, ale jeho schopnosť rozpoznať nebezpečenstvo pre

spoločnosť bola zachovaná a bol a je plne schopný chápať zmysel trestného konania a je schopný účasti na trestnom konaní. Bola u neho taktiež zistená sekundárna symptomatická závislosť na alkohole a iných psychoaktívnych látkach, ale neboli u neho v dôsledku užívania neznámej látky zistené psychické alebo fyzické zmeny a dlhodobé používanie drog nemalo vplyv na páchaní predmetnej trestnej činnosti obžalovaného. Jeho pobyt na slobode z hľadiska psychiatrického nie je nebezpečný, ale vzhľadom na ľahko zníženú schopnosť ovládať svoje konanie, odporučili u neho ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou.

Osobnosť obžalovaného vykazuje obmedzenie duševného obzoru, podpriemernú inteligenciu a bludné predstavy sú u neho podmienené konzumáciou psychoaktívnych látok. Jeho prognóza je neistá a podmienená hlavne abstinenciou od psychoaktívnych látok. V jeho pohnútkach dominuje potreba primárne uspokojiť svoje potreby bez ohľadu na potreby iných a vzhľadom na dlhodobé ťažkosti v sociálne adaptácii je recidíva v budúcnosti pravdepodobná.

Z listu vlastníctva ohľadne bytu, v ktorom malo dochádzať k trestnej činnosti obžalovaného voči poškodenej súd zistil, že tento je vo výlučnom vlastníctve poškodenej N. L..

Z podnetu Úradu špecializovanej prokuratúry Generálnej prokuratúry, ktorá bola senátu postúpená prokurátorom Okresnej prokuratúry Revúca súd zistil, že obžalovaný mal v iných trestných konaniach vypovedať spôsobom, ktorý by mohol nápomocný pri objasňovaní trestnej činnosti rôznych osôb v týchto iných trestných konaniach. Každá z týchto vecí je však v súčasnosti len v štádiu prípravného konania.

Zo správy Mesta Tornaľa a Ústavu na výkon trestu a väzby nie je obžalovaný bližšie hodnotený.

Z lustrácie priestupkov súd zistil, že obžalovaný bol postihnutý v minulosti za priestupok proti majetku pre poškodzovanie cudzej veci, za niekoľko priestupkov na úseku cestnej dopravy a jedného priestupku proti občianskemu spolunažívaniu za prenasledovanie a vyhrážanie sa inej osobe.

Na základe uznesenia Obvodného soudu Praha 5 sp. zn. 2T 197/2005 bol obžalovaný účastný amnestie a trest 8 mesiacov, ktorý mu bol uložený Obvodním soudem Praha 5 sp. zn. 2T 197/2005 a hľadá sa na neho, ako keby nebol odsúdený.

Podľa odpisu z registra trestov obžalovaný nebol pred spáchaním skutku v tomto konaní doposiaľ na území Slovenskej republiky právoplatne súdne trestaný, bol 2 krát odsúdený v Českej republike, naposledy v roku 2008 na trest odňatia slobody 2 rokov vo väzení s dozorom ako aj trest vyhostenia na 8 rokov za zločin vydierania podľa § 235 ods. 2 Trestného rádu Českej republiky. Aktuálne má na území Slovenskej republiky jedno odsúdenie, kedy bol rozsudkom tunajšieho súdu odsúdený dňa 28.10.2015, rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 12.01.2017, kedy mu bol za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 a iné Trestného zákona, uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov a 8 mesiacov.

Obžalovaný dňa 19.05.2017 požiadal Okresný súd Košice II o upustenie od výkonu trestu odňatia slobody vzhľadom na jeho zlý zdravotný stav, konkrétne duševnú chorobu ktorou údajne trpí. Tunajší súd v rámci tohto konania vzhľadom na skutočnosť, že obžalovanému v tomto konaní hrozil nepodmienečný trest odňatia slobody, v zmysle vyššie uvedenej žiadosti odročil hlavné pojednávanie za účelom zistenia, ako o obžalovaného žiadosti rozhodne Okresný súd Košice II, hlavne ako dopadne znalecké dokazovanie ohľadne duševného stavu Ladislava Liptáka, teda či je vzhľadom na jeho zdravotný stav schopný výkonu trestu odňatia slobody. Okresný súd Košice II dňa 16.10.2019 v konaní vedenom pod sp. zn. 7Nt 15/2017 zamietol žiadosť odsúdeného Ladislava Liptáka, ktorý podal sťažnosť, o ktorej Krajský súd v Košiciach rozhodol dňa 18.12.2019 tak, že sťažnosť odsúdeného zamietol. Okresný súd Košice II v konaní sp. zn. 7Nt 15/2017 rozhodol na základe znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria, z ktorého je zrejmé, že obžalovaný v súčasnosti netrpí duševnou chorobou a je zdravotne spôsobilý na výkon trestu odňatia slobody.

Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 2T 177/2014 súd zistil, že prvý odsudzujúci rozsudok v konaní 2T 177/2014 bol vyhlásený dňa 28.10.2015, následne bol síce zrušený uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, ale nakoniec trestné konanie vedené proti obžalovanému pod sp. zn. 2T 177/2014 skončilo jeho právoplatným odsúdením trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov a 8 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

V súlade s § 2 ods. 6 Tr. por. súd hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo a v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstarali orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán.

V súlade s § 220 ods. 2 Tr. por. súd pri svojom rozhodnutí prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebrané na hlavnom pojednávaní a opiera sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané.

Na základe takto vykonaného dokazovania, podľa názoru súdu dostatočnom na náležité zistenie skutkového stavu a v rozsahu nevyhnutnom na meritórne rozhodnutie, po jeho objektívnom vyhodnotení podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo ako aj v ich súhrne, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 12 Trestného poriadku, súd dospel k záveru, ktorý je uvedený vo výrokovej časti rozsudku.

Vzhľadom na skutočnosť, že sa v tomto konaní jednalo o skutky, ktoré mal spáchať obžalovaný ako syn na vlastnej matke v jej byte, kde bývali len oni dvaja, nebolo ničím nezvyčajným, že priamou svedkyňou týchto skutkov bola len svedkyňa poškodená N. L.. Senát sa preto pri dokazovaní zameral hlavne na preukázanie skutočnosti, či je výpoveď tejto svedkyne poškodenej dostatočne presvedčivá na to, aby mohla byť uznaná vina obžalovaného za skutky uvedené v obžalobe. K tejto skutočnosti boli vypočutý rodinní príslušníci obžalovaného a poškodenej a zároveň bola na hlavnom pojednávaní vypočutá znalkyňa PhDr. Vozárová, ktorá hodnotila hodnovernosť poškodenej.

Samotná výpoveď poškodenej L. bola pre súd dostatočne zrozumiteľná, presná a presvedčivá. Poškodená má silný maďarský prízvuk, preto niekedy mohli jej odpovede na otázky vyznieť menej presvedčivo, hlavne ak otázku kládol obžalovaný, ktorý je jej synom a jej odpovediach na jeho otázky bolo zjavné, že poškodená bola rozrušená a zároveň na obžalovaného nahnevaná. Poškodená vzhľadom na skutočnosť, že so synom žije v jednej domácnosti celý život, pritom ako uviedla má s ním vážne problémy od jeho 10 rokov, na niektoré otázky odpovedala na začiatku ironicky, prípadne ďalšou otázkou, avšak po upozornení predsedom senátu vždy odpovedala na položenú otázku k veci. Skutky uvedené v obžalobe opísala pred súdom bez zaváhania ohľadne ich priebehu a v súlade s tým, ako vypovedala v prípravnom konaní. V ojedinelých prípadoch si nebola vždy istá presným dátumom prípadne konkrétnym časom spáchania skutkov. Jej celkové rozrušenie pri výpovedi pred súdom, ako aj pri výpovediach pred vyšetrovateľom a znalkyňou, možno jednoznačne (vyjadrila sa tak aj znalkyňa PhDr. Vozárová) pripísať skutočnosti, že v pozícii obvineného a neskôr obžalovaného bol jej syn, pričom pre matku je veľmi traumatizujúcim zážitkom usvedčovať svojho syna z takto vážnej trestnej činnosti, ktorú navyše páchal na vlastnej matke. Senát mal z výpovedi poškodenej miestami pocit, že niekedy zámerne aj neuviedla všetky skutočnosti ohľadne toho, čoho sa jej syn voči nej dopúšťal, nakoľko sa za tie veci, ktoré jej robil, ako jeho matka zjavne aj hanbila.

Obhajoba sa snažila otázkami spochybniť hodnovernosť výpovede poškodenej, ktorou usvedčovala obžalovaného zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe, avšak poškodená jednoznačne potvrdila, že obžalovaný sa v decembri roku 2015 pod hrozbou poškodenia na zdraví, zabitia alebo zničenia jej bytu s nožom v ruke vyhrážal, pretože neveril, že poškodená nedala súhlas na trestné stíhanie obžalovaného. Taktiež obžalovaného jednoznačne usvedčovala aj z toho, že ju pod hrozbou zabitia prípadne majetku obžalovanej nútil k tomu, aby mu dávala peniaze a aby stiahla trestné oznámenie, ktoré na neho podala.

Výpovede svedkov Q. L. Q. I. W., dcér poškodenej a sestier obžalovaného a svedka B. W. ako manžela I. W., súd vyhodnotil ako svedectvá nepriamych svedkov, ktorý vedeli o niektorých skutkoch iba sprostredkované od poškodenej N. L.. Ich výpovede boli pre senát dôležité z dôvodu, že potvrdili, že poškodená im o týchto skutkoch, ale nielen o nich, ale aj o ďalších veciach ktoré jej počas rokov robil obžalovaný, skutočne počas tých rokov aj hovorila, a teda potvrdili hodnovernosť výpovede poškodenej N. L.. Ich výpovede súd ale hodnotil aj v súvislosti s celkovým vytvorením si obrazu o správaní sa obžalovaného, pričom na základe týchto výpovedí v súhrne s ďalšími vykonanými dôkazmi senát obžalovaného vyhodnotil ako človeka s výbušnou až prchkou povahou, ktorý sa rád iným vyhráza, rôznym spôsobom znepríjemňuje iným život, pričom seba hodnotí veľmi nekriticky. Aj výpoveď svedkyne T. V. Y., vyšetrovateľky, ktorá mala po zadržaní obžalovaného vykonať s ním vyluch, taktiež potvrdila senátu vyššie uvedené skutočnosti ohľadne povahy obžalovaného.

Znalecký posudok vypracovaný znalkyňou z odboru zdravotníctvo odvetvie psychiatria MUDr. Mária Martinove ako aj jej vyluch ohľadne duševného zdravia obžalovaného, bol nesmierne obširný z dôvodu,

že obžalovanému bola v minulosti diagnostikovaná duševná choroba, na ktorú sa on v súčasnosti aj v tomto konaní odvoláva a používa ju ako jednu z foriem svojej obrany voči tomuto trestnému stíhaniu. Napriek nesmiernemu množstvu otázok zo strany obhajcu ako aj obžalovaného, sa im nepodarilo žiadnym spôsobom spochybniť závery znaleckého posudku MUDr. Márie Martinovej, ktorá jednoznačne senátu zdôvodnila, že obžalovaný netrpí duševnou chorobou, resp. psychózou, pričom sa u neho jedná iba o poruchu osobnosti. Pre senát bolo rozhodujúce zistenie, že si bol a aj je vedomý svojho protiprávneho konania, bol a je schopný rozpoznať, čo je protiprávne konanie a čo nie je a rovnako že je schopný chápať význam trestného konania.

Znalecký posudok vypracovaný znalkyňou z odboru psychológia, odvetvie psychológia PhDr. Zuzanou Vozárovou senátu preukázal, že u vyšetrovanej poškodenej Edity Liptákovej bola zo strany znalkyne zistená jej všeobecná vierohodnosť ako svedkyne v tomto trestnom konaní. Jej rozrušenie pri vyšetrení ako aj pri výsluchoch znalkyňa jednoznačne pripisovala skutočnosti, že obžalovaným v tejto trestnej veci je jej syn, z ktorým má pri spoločnom spoložití dlhodobé zlé vzťahy, avšak vždy sa to u poškodenej mieša s pocitom, kedy má prirodzene potrebu chrániť svoje dieťa.

Čo sa týka obrany obhajoby, táto bola smerovaná k tomu, že obžalovaný popieral akékoľvek protiprávne konanie voči svojej matke. Stále opakoval, že ak by obžalovaný robil jeho matke veci, z ktorých ho matka usvedčuje, prečo by sa matka vracala do bytu, kde vedela, že býva obžalovaný. Taktiež sa bránil tým, že v čase skutkov pracoval, mal príjem, nakupoval do domácnosti jedlo a nebol odkázaný na finančnú pomoc svojej matky. Na tomto mieste senát konštatuje, že dokazovaním bolo spoľahlivo preukázané, že byt, do ktorého sa poškodenej z práce z Nemecka zakaždým vracala, bol v čase spáchania skutkov v jej výlučnom vlastníctve, pričom inú možnosť na trvalé bývanie nemala. Mohla občas prespať u jednej z dcér, avšak to by sa zakaždým jednalo len o dočasné riešenie, nehovoriac o jej práve užívať vlastný majetok, teda jej byt. Čo sa týka pracovnej činnosti obžalovaného, nepredložil počas celého trestného konania žiadny dôkaz o tom, že v predmetnom čase mal akýkoľvek príjem, pričom iba fakt, že mal zriadenú živnosť, nepreukazuje, že z tejto živnosti aj mal reálny príjem. Naopak poškodenej už dlhodobo, teda aj v čase skutkov, pracuje v Nemecku a má pravidelný príjem, čo potvrdili aj jej dcéry a túto skutočnosť nenamietala ani obhajoba.

Vzhľadom na vyššie uvedené, senát považuje za dostatočne preukázané, že obžalovaný vykonal skutky uvedené v obžalobe pod bodmi 1/ až 3/, pričom týmto svojím konaním naplnil v bodoch 1/ a 2/ obžaloby skutkovú podstatu pokračovací zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona, keďže sa skutku dopustil na osobe zákonom špeciálne chránenej, teda osobe jemu blízkej, jeho matke. Konaním uvedeným v bode 3/ obžaloby naplnil skutkovú podstatu prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Trestného zákona a na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona, pričom sa tohto skutku dopustil so zbraňou, a to nožom, ktorý pri vyhrážaní sa držal v ruke ako aj na osobe zákonom špeciálne chránenej, teda osobe jemu blízkej, jeho matke.

Vzhľadom na to, že obžalovaný sa konaním uvedeným v skutkovej vete bodov 1/ až 3/ obžaloby dopustil viacerých trestných činov viacerými skutkami, z ktorých jeden je v zmysle Trestného zákona kvalifikovaný ako zločin a druhý ako prečin, bolo potrebné uložiť obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody v zmysle § 41 ods. 2 Trestného zákona. Nebolo možné uložiť súhrnný trest k trestu uloženému v konaní sp. zn. 2T 177/2014, pretože skutkov v tomto konaní sp. zn. 2T 147/2016 sa obžalovaný dopustil v období od 23.11.2015 do 31.01.2016, teda potom, ako bol dňa 28.10.2015 vyhlásený prvý odsudzujúci rozsudok v konaní sp. zn. 2T 177/2014.

V prospech obžalovaného senát zistil jednu poľahčujúcu okolnosť, a to že obžalovaný sa síce až po vykonanom dokazovaní, ale predsa len priznal ku skutkom uvedeným v obžalobe a oľutoval ich. Senát sa zaoberal aj podnetom Úradu špecializovanej prokuratúry Generálnej prokuratúry, ktorý navrhol zvážiť vzhľadom na poľahčujúcej okolnosti na strane obžalovaného z dôvodu, že obžalovaný usvedčoval zo závažnej trestnej činnosti inej osoby v iných trestných veciach, ktoré dozoruje Úrad špecializovanej prokuratúry Generálnej prokuratúry. Pri tomto podnete však senát skonštatoval, že obžalovaného výpovede v iných trestných veciach nijako nesúvisia s touto prejednávanou trestnou vecou. Senát by mohol uvažovať o použití § 36 písm. n/ Trestného zákona ako poľahčujúcej okolnosti pri ukladaní trestu obžalovanému len v prípade, ak by obžalovaný aktívne prispel k objasneniu skutkov v tejto senátom prejednávanej trestnej veci. Obžalovaný však v tejto trestnej veci robil všetko preto, aby sa objasnenie

skutkov z obžaloby čo najviac oddialilo, a to mnohokrát nedôvodnými procesnými návrhmi a námietkami. Navyše trestné veci, v ktorých obžalovaný usvedčuje zo závažnej trestnej činnosti sú iba v štádiu prípravného konania a obžalovaný sa kedykoľvek v ďalšom priebehu týchto trestných konaní môže rozhodnúť zmeniť svoje predchádzajúce výpovede.

V neprospech obžalovaného senát zistil príťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. h/ Trestného zákona, a to, že spáchal viac trestných činov. V zmysle vyššie uvedeného senát pri ukladaní trestu obžalovanému skonštatoval vyrovnaný pomer príťažujúcich a poľahčujúcich okolností, na základe čoho v zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona, ukladal obžalovanému trest v rámci trestnej sadzby trestu odňatia slobody 4 až 10 rokov uvedenej v § 189 ods. 2 Trestného zákona. Senát uložil obžalovanému vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti úhrnný trest odňatia slobody na úplne spodnej hranici trestnej sadzby, pričom takýto trest považuje senát za dostatočný na to, aby bol dosiahnutý účel trestu výchovne pôsobiť na obžalovaného a zároveň takýto trest postačuje na ochranu spoločnosti pred ďalším trestným konaním obžalovaného.

Poškodená N. L. si neuplatnila nárok na náhradu škody, preto senát o náhrade škody poškodenej v tomto konaní nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku. Pre osoby, ktoré boli prítomné pri vyhlásení rozsudku plyní lehota od jeho vyhlásenia. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Pre osoby, ktoré neboli prítomné pri vyhlásení rozsudku, plyní 15 dňová lehota od doručenia rozsudku.